

които заминали отъ Ромъния за Цариградъ. Прѣд-водителъ на тѣзи юнаци — *палачи* билъ *Георги Бенковски*, който послѣ стана главенъ войвода на *Панагюрското* въстание.

Бенковски, заедно съ своитѣ юначни другари, прѣстигнали въ Цариградъ и чакали, щомъ получатъ извѣстие, че въ България е обявено общо въстание, веднага да ударятъ огъня на турската столица отъ разни страни.

Чакали тѣ около единъ мѣсецъ, но извѣстие отъ България все не прѣстига. Бенковски се връща пакъ въ Букурещъ да вземе 200 жълтици отъ *Революционния комитетъ* и да съобщи чрѣзъ телеграма, какво да прави дружината — да го чака ли, та да запалятъ Цариградъ, или да се върне. Ако е трѣбвало да пламне Цариградъ, Бенковски щѣлъ да имъ телеграфира така: „Купихъ двѣстѣ кила жито, които изпращамъ за Цариградъ“. — А ако е нѣмало въ България въстание, той щѣлъ да телеграфира тѣй: „Тукъ се намиратъ нуждното количество кожи; ако желаете, елате сами да се увѣрите!“

Два дена слѣдъ като заминалъ Бенковски за Букурещъ, „*палачитѣ*“ получили такава телеграма отъ България: „Не купувайте гъонове; търговията е слаба“, което значело: „Въстанието е слабо, върнете се“. На другия день всички юнаци се завърнали въ Ромъния. И тѣй Цариградъ останалъ незапаленъ . . .

